

[Kai Moltke.]

at det ikke længere bliver tilløkkende at anbringe kapitalerne dér.

I de socialdemokratiske 12 punkter taler man også om større beskatning af fortjeneste på ejendom, på jord og ejerlejligheder. Ja, lad os få en sådan lovgivning. Der er bare én ting, jeg ikke rigtig forstår. Man siger, at vi skal have bygge- og boligfonden udvidet, og det skal ske af regeringens kasseoverskud. Regeringens kasseoverskud skal samtidig også finansiere en sådan institution som den samfundsbeherskede investeringsfond til at fremme erhvervspolitikken. Men skal kasseoverskuddet deles på denne måde, er jeg ikke helt sikker på, at vi når så forfærdelig langt på nogen af vejene, selv om man tager en del af den sociale pensionsfond med. Jeg tror tværtimod, det vil være rimeligere at udvide boligfonden med de kapitaler, der kan inddrages gennem beskatning ved ejendomssalg, ved handel med jord og med ejerlejligheder; de penge hører i allerhøjeste grad hjemme i den boligfond, der skal gøre boliger billigere.

Lad mig til slut komme med et praktisk forslag. Nu praler man af, at man har ordnet realkreditte; men er forholdet ikke, at krisen i realkreditte opstår ved, at jordværdierne stadig vokser og vokser? Man behøver kun at se stigningen i de sidste 4 år for at forstå, at her er en proces, som stadig fremmes, som stadig skærpes, som stadig er i gang. Ville det så ikke være rimeligere, om man delte realkreditte på en sådan måde, at man måske gjorde Kongeriget Danmarks Hypotekbank til en slags jordbank med ganske stramme regler for, hvor hurtigt jord skulle afbetales, og at man udskilte disse voksende kapitalværdier fra den almindelige realkredit, for de hører ikke hjemme dér? Så længe man har jordværdien med, så længe jord kan belånes ligesom alt andet over 40 år, finansierer staten jo fortsat efterspørgslen og sætter dermed jordpriserne til vejrs, fordi en del af afdragene foretages via skattebilletten. Det er det, vi skal se at komme bort fra. Jeg ved, finansministeren har over-

vejet det, og jeg ved også, at socialdemokratiet har overvejet det.

Ja, det var blot en belysning af nogle af de økonomiske problemer. Regeringen kan rette sin politik op ved at inddrage de samfundsskabte værdier, spekulationsværdierne, og i højere grad lade produktive mennesker være i fred.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard):
Hr. Sigsgaard har stillet et dagsordensforslag, og selv om det er godt i tråd med, hvad det ærede medlem plejer at gøre, vil jeg alligevel knytte et par bemærkninger til den omstændighed, der er forbundet med fremsættelsen af denne dagsorden. Jeg vil gøre det ved over for tinget at gentage de udtalelser, jeg fremsatte som et svar på et spørgsmål stillet netop af hr. Sigsgaard.

Jeg udtalte i mit svar her i tinget den 6. maj 1970 — sp. 5489-90:

„Regeringen har ved talrige lejligheder givet udtryk for, at det er dens faste overbevisning, at konflikten i Vietnam ikke kan løses med militære midler, men må finde sin afslutning ved forhandlingsbordet. Set på denne baggrund må det selsagt give anledning til dyb beklagelse og uro, at den amerikanske regering har indledt midlertidige militære operationer mod fjendtlige tilholdssteder på cambodiansk territorium, og regeringen udtrykker sit ønske om, at disse operationer indstilles.“

Jeg må erkende, at på baggrund af denne udtalelse, som for mig at se også i dette tilfælde dækker hr. Sigsgaards opfattelse, burde man her i tinget undlade at foretage yderligere demonstrationer. At vedtage en dagsorden i dag af den art, som hr. Sigsgaard har foreslået, kan jeg på denne baggrund kun betragte som en demonstration, og jeg er ikke tilhænger af, at tinget i almindelighed begiver sig ind på sådanne demonstrationer.

Må jeg til hr. Poul Dam sige, at jeg med interesse lyttede til i hvert fald en stor del af det ærede medlems ordførertale i dag.